

la xiruca foradada

Centre excursionista
el Pla de Santa Maria

25 anys
1992-2017

ACTIVITAT		GR® -175 Ruta del Cister 3a etapa				
Excursionisme		MONTBRIÓ – ROCALLAURA 7-04-19				
Responsable	Pep Cunillera (Monitor-Iniciador en excursionisme)	Horari previst		Durada jornada		
Lloc de SORTIDA i ARRIBADA		Anada	Retorn	PREUS:		
Valls	Parada d'autobús ctra del Pla	7:00 h	2:15 h	Temps aprox.	Consulteu el correu electrònic enviat.	
El Pla de Sta. Maria:	Parada d'autobús de la Fàbrica	7:15 h	2:00 h	Caminar		4 ½ h
Montbrió	Inici caminada	8:05 h		Esmorzar		½ h
Belltall	Parada autocar (12,5 km)	12:00 h		Visites		
Rocallaura	Final caminada	1:05 h	1:10 h	Autocar		2 ¼ h
				Total	7 ¼ h	
Característiques caminada						
				Alçada màxima	858 m	
				Alçada mínima	534 m	
				Desnivell etapa	324 m	
				Ascens acumulat	528 m	
				Descens acumulat	485 m	
				DISTÀNCIA	15,6 km	
				DIFICULTAT	Mitjana baixa	
Menjar de motxilla				Autocar a: Valls – El Pla - Belltall - Rocallaura		
				EQUIPAMENT RECOMANAT:		
				Calçat i roba adequats, gorro, protecció solar, llicència federativa, bastons, aigua, esmorzar i menjar necessari.		
PRESENTACIÓ DE LA RUTA:						
<p>Sortirem de Montbrió, a tocar del pont sobre el Riu del Pas de Vallverd (557m), pel camí de carro que supera la petita serra de La Solana (612m) per baixar fins a travessar el Riu de Vallverd (534m) en la zona on rep la Rasa de Coma-d'Heures. Un tram de pujada ens portarà fins p.k.1,5 a Rocafort de Queralt (562m) per recórrer els seus carrers per continuar cap a la Font de Baix (540m), zona on conflueixen tres rases que formen la Riera de Rocafort.</p> <p>El camí de Forés s'enfila fins el coll del Torrefaves (674m) que assolirem després d'una zona boscosa. Ens quedarà l'últim tram de pujada fins al camí asfaltat de Forés a Conesa (759m) on trobarem els darrers aerogeneradors del parc eòlic Conesa II. Haurem de seguir trepitjant asfalt durant uns dos quilòmetres i mig passat Forés. Voregem el poble per la part baixa (819m) deixant les cases arrebrades al turó que s'enfila fins els 877m. Passada la Bassa del Pla, la creu de terme i la carretera de Sarral a Passanant p.k.7,3 seguirem, durant un quilòmetre, el senderó de l'antic camí de Belltall per superar la serra de les Costes (861m) a tocar el cim de les Forques que queda una mica més enlairat. Trobarem el parc eòlic de les Forques i el camí, de nou asfaltat, ens portarà amb tendència a baixar fins al poble de Belltall (772m).</p> <p>Davant de l'Hostal de Cal Feliuet p.k.11,7 agafarem el camí de Rocallaura que anirà baixant fins a trobar la Riera de Maldanell i la seguirem fins a sota el poble (623m), on el camí s'enfila fins a l'església de St. Llorenç (650m). Acabarem la caminada a la sortida del poble on ens esperarà l'autocar.</p>						
CONFIRMAR L'ASSISTÈNCIA ABANS DEL :			Dijous		4 d'abril del 2019	

la xiruca foradada

Centre excursionista
el Pla de Santa Maria

DESTINATARIS DE L'ACTIVITAT: Activitat destinada a practicants habituals d'excursionisme, amb l'habilitat necessària per vèncer els obstacles del camí. És obligatori per a tots els assistents disposar de llicència anual de la FEEC en vigor (mínima la de tipus A) o l'assegurança temporal que cal demanar a l'entitat en el moment d'inscriure's.

Els **menors d'edat** han d'anar acompanyats per pares, tutors o adults degudament autoritzats, i haver complimentat la fitxa corresponent en el moment de la inscripció.

Els participants hauran d'ajustar-se a les indicacions del responsable o dels membres de la Junta de l'entitat.

RISCOS ESPECÍFICS: La pràctica de l'activitat sense les condicions de forma o l'equipament adequat pot provocar lesions personals o a tercers, i augmenta els riscos inherents de qualsevol activitat realitzada en el medi natural.

LA JUNTA DE L'ENTITAT: Tots els canvis en l'itinerari, l'horari o en l'organització de la sortida són responsabilitat exclusiva dels membres de la Junta que hauran de prendre les mesures que creguin oportunes pel bon desenvolupament de l'activitat. El C. E. La Xiruca Foradada disposa d'una assegurança de Responsabilitat Civil que dona cobertura a aquesta activitat.

MESURES MEDIAMBIENTALS: Comporteu-vos de manera cívica amb la natura, la resta de participants, els responsables de l'activitat, el patrimoni privat i públic per on passi el recorregut de l'activitat. No tireu deixalles, emporteu-vos-les a casa.

PLA D'EMERGÈNCIA: Avisar a algun membre de la Junta que en cas de necessitat telefonarà al 112. Seguir les indicacions de les autoritats competents.

Informació

Rocafort de Queralt

Municipi de 230 habitants situat al nord-est de la part central de la Conca de Barberà, i constitueix la separació física entre la Conca estricta i la zona de la Baixa Segarra, en el coll de Deogràcies. Molt a prop de la població neix el riu Anguera, afluent del Francolí. El lloc de Rocafort apareix ja el 1076 com a pertanyent a Guerau Guizard de Santa Perpètua, que el repoblà i hi trobà la mort a mans dels sarraïns. Al segle XIII pertanyia als Queralt de Santa Coloma; Dalmau de Queralt comprà el 1370 la jurisdicció del lloc a Pere el Cerimoniós i es formà així la baronia de Rocafort de Queralt, que per successió passà als Centelles, comtes d'Oliva. Al segle XIV constava com a castlà de Rocafort Berenguer de Llorac, senyor de Solivella. Al segle següent la castlania passà als Biure. Des de 1515 i fins a l'extinció de les senyories, la baronia de Rocafort fou de la família d'Armengol.

Un dels trets característics va ser la forta emigració que tingué la població de la vila, principalment a Cuba. De retruc, al poble hi ha diverses cases construïdes pels rocafortins que van anar a Cuba, "cubanos",

com cal Claret d'estil purament colonial.

A la darrera dècada del segle XX, Rocafort de Queralt va destacar als mitjans de comunicació catalans per una decisió política de l'Executiu de la Generalitat de Catalunya quan el Pla Director per a la Gestió dels Residus Industrials a Catalunya, va decidir ubicar un abocador de residus industrials controlat al veí terme de Forès i una incineradora al Pla de Santa Maria. La decisió va generar un rebuig força generalitzat a la Conca de Barberà i a l'Alt Camp, i es desenvolupà un fort moviment ciutadà d'oposició al projecte. La contestació al Pla de residus en aquestes i d'altres comarques va fer que fos retirat i es consensués entre la majoria dels grups polítics del Parlament de Catalunya una llei de gestió dels residus industrials que no donava indicació dels indrets on s'havien de localitzar les infraestructures necessàries. Una altra de les conseqüències fou la creació del partit comarcal Unió d'independents Conca de Barberà que ha gestionat el municipi.

Forès.

Petit municipi de 42 habitants, situat a la part nord de la Conca de Barberà, a la baixa Segarra. Hi ha un nucli antic situat en el cim d'un turó, en l'extrem nord-est de la serra del Tallat; mentre que el raval del Pla de la Bassa, amb cases més modernes, està situat al peu del turó, a la cruïlla de les carreteres que duen a Passanant i a Conesa. És, principalment, un municipi d'estiu i de segones residències.

Forès té una privilegiada elevació que en fa un mirador natural de la Conca de Barberà i de part de la Segarra. Hom pot admirar el Montseny i el mar mediterrani, mentre

que a la part nord del poble, hom pot copsar les terres de Lleida.

També, destaca l'església parroquial dedicada a Sant Miquel. És un edifici romànic, de la segona meitat del segle XII, amb planta d'una sola nau, avui mancat de l'absis. El segle XIV s'afegiren dues capelles laterals que donaren lloc a una falsa planta de creu llatina. Té dues portes, les dues a migdia. La més antiga, emprada per les dones, està decorada amb quatre columnes per banda, timpà esculpit i semicercle d'amples dovelles. Està més d'un metre per sota del nivell del carrer i s'hi accedeix per esglaons de pedra. La segona porta, oberta a una capella lateral, és la porta dels homes. És més sòbria i a sobre seu s'alça el campanar, bastit sobre la mateixa volta de creuer. El campanar és de planta quadrada en el seu tram inicial i la seva part superior fou reconstruïda en època barroca amb tronc octogonal. S'hi conserva una fidel reproducció policromada d'una imatge gòtica (1324) de la Mare de Déu de la Salut, dipositada al Museu Diocesà de Tarragona.

Resten dues creus de terme, una situada a la cruïlla dels camins a Conesa i a Rocafort de Queralt i l'altra al peu de la Bassa, ambdues són de tronc octogonal amb capitell esculpit.

la xiruca foradada

Centre excursionista
el Pla de Santa Maria

Belltall

Belltall és una entitat de població del municipi de Passanant i Belltall, a la comarca de la Conca de Barberà.

El poble d'uns 70 habitants, se situa a la serra de Forès a mig camí entre les comarques de la Conca de Barberà i l'Urgell, al sud-oest del terme municipal. La carretera C-14 és la seva principal via de comunicació. El clima, en general, és mediterrani. Les temperatures acostumen a ser baixes durant l'hivern i temperades a l'estiu. La manca d'accidents orogràfics provoca que el vent hi toqui, especialment el serè i el llevant, sense deixar la marinada i la tramuntana. Les precipitacions són escasses.

Els cultius de secà són predominants, especialment el conreu de cereals i concretament de l'ordi, i esdevenen una de les activitats econòmiques principals. També en destaca la producció d'all, més petit que alguns alls d'altres zones i pla per la part de sota, que és força valorat arreu del territori. La vegeta-

ció natural i els boscos, juntament amb les terres ermes, ocupen aproximadament un 15% de l'extensió de l'antic terme.

Belltall és esmentat el 1030 amb el nom de Trullol de Comalats en les afrontacions del castell de Montclar. El 1079 Hug Dalmau de Cervera concedeix Belltall de ple dret a Mir Oromir, que al mateix temps rep en feu el castell del Tallat. A la segona meitat del segle XII Belltall és una possessió de Ramon de Cervera, tot i que el seu germà Ponç en té alguns drets, ja que, el 1231, els seus successors Eliarda de Torroja i el seu fill Simó de Palau venen perpètuament a Guillem de Guardiola, fill de Ramon de Cervera, tot el domini, el dret i les accions que tenen en els castells i Belltall, ara tingut des de la segona meitat del segle XII per Guillem d'Aguilar i Pere Arnau.

El 19 de novembre de 1227 Serè de Montpalau, descendent de Pere Arnau, concedeix un privilegi de franquesa als habitants de Belltall pel qual els exonera dels mals usos d'eixorquia, intestia i cugucia, de la prestació del terç en les transmissions de propietats rústiques i urbanes i de la servitud d'espatlles de bous, vaques, vedells i cèrvols. A més, concedeix garanties per als vianants, i els seus diners i béns, que estiguin de pas a Belltall.

El 1297 passa a mans de l'Orde dels Hospitalers juntament amb els drets dels castlans. A principis del segle XIV, el prior de Catalunya ven a violari els drets del castell i Belltall Guillem Gener i el seu fill Jaume, que també compren a Pere el Cerimoniós el mer i mixt imperi del lloc, i es titulen senyors de Belltall, fet que els enfronta o l'orde.

El 1385 la cort del veguer de Montblanc ven per execució els drets dels Gener al secretari del futur rei Martí l'Humà Pere de Benviure, qui no triga a vendre-ho a l'Orde dels Hospitalers de nou, que adquireixen així la possessió completa de la senyoria de Belltall i l'adscriuen a la comanda de l'Espluga de Francolí, juntament amb Glorieta, Cabestany i la Guàrdia Lada.

Rocallaura

Poble d'uns 80 habitants situat a la part sud-oriental del municipi de Vallbona de les Monges, comarca de l'Urgell, que forma una entitat municipal descentralitzada des del 20 de febrer del 2003. Està situat a 649 m d'altitud, dalt d'un turó al peu de la riera de Maldanell, al nord de la serra del Tallat, prop del límit amb la Conca de Barberà.

El seu terme es correspon amb el de l'antic municipi, de 10,80 km². Es comunica amb Vallbona de les Monges a través de la carretera comarcal LP-2335, un trencall de la C-14 Tàrrrega-Montblanc entre les poblacions de Belltall i Solivella.

El 2009 tenia 85 habitants, cosa que el fa el segon nucli més habitat del municipi.

L'economia del poble es dedica essencialment a l'agricultura de secà (cereals, oliveres, ametllers). També hi tenen importància les aigües bicarbonatades càlciques litíniques de les fonts properes al poble, del Balneari de Rocallaura. L'Antic Balneari de Rocallaura és una masia tradicional catalana amplada el 1924 i renovada periòdicament, els

visitants ja hi acudien a prendre les aigües medicinals del balneari. L'Aigua de Rocallaura està aconsellada per a l'eliminació de pedres i sorra als ronyons i les vies urinàries, ja que posseeixen un alt contingut en liti i estronci. Envoltada per muntanyes i camps de secà, es pot gaudir d'un aire net, del silenci i la intimitat, dels estels, els passejos pel jardí i els banys a la piscina i d'un relaxant circuit termal al Balneari de Rocallaura.

De la seva església, dedicada a Sant Llorenç, en depèn el Santuari del Tallat. De l'antic castell de Rocallaura no en queda cap traça. Va pertànyer a les abadeses de Santa Maria de Vallbona i estigué incorporat al municipi de Vallbona de les Monges fins al decenni de 1920-30, en què va tenir ajuntament propi fins al 9 de juliol del 1970, quan va tornar a ser annexat a Vallbona.

Informació: Wikipèdia i web municipals

